

KOLPING

zpravodaj 2/2000

Zpravodaj Kolpingova díla České republiky
Červen 2000

1. Pouť Kolpingova díla ČR

Skoro přesně po roce od slavnostního svěcení kaple Panny Marie Pomocnice křesťanů ve Věžnici se v této malé obci, ležící nedaleko Polné u Jihlavy, sešli členové Kolpingova díla. V neděli 21.května 2000 zde totiž duchovní správce Kolpingova díla ČR P.František "Tišek" Fraňa sloužil

1.poutní mši svatou. V 11.00 hodin byla kaple zaplněna věřícími. Většinou šlo o místní občany, ale sešli se zde také členové některých Kolpingových rodin. Vedle členů místní KR to byli Kolpingové z Dyjákoviček, Měřina, Svratouchu, Zadního Zhořce a Žďáru nad Sázavou. Hosty, kteří přicestovali

z největší dálky byli zástupci Diecézního svazu Pasov z Německa (o jejich návštěvě píšeme na jiném místě v tomto Zpravodaji). Ti svoji přítomnost ještě zvýraznili praporem KD Pasov, se kterým stál místopředseda tohoto svazu pan Alfons Gürtner po dobu mše svaté na jedné straně oltáře a na druhé pak písař tohoto článku s praporem KD ČR.

Otec Tišek ve své promluvě navázal na evangelium o církvi jako vinném kmene a ratoles-
tech. Kolpingovo dílo

označil jako jednu větev na vinném kmene Kristovy církve. Každý z nás je potom ratolestí. Je tomu tak díky Adolphu Kolpingovi, který uposlechl Kristova volání a podobně jako Jan Křtitel de Lasale a Jan Bosco se dal zcela do služeb mládeže. Jeho odkaz nás zavazuje, a bychom poznávali znamení doby a ve smyslu slov papeže Jana XXIII. dělali to co nikdo nedělá. Poznávali potřeby současné společnosti a následovali tak odkaz Adolpha Kolpinga.

Poté pokračovala

mše svatá, kterou obohatili manželé Karel a Hanka Pacalovi z Mčína zpěvem doprovázeným hrou na kytaru (Hanka hrála a zpívala, Karel držel noty a také zpíval).

Po skončení mše svaté byli všichni pozváni na malé pouťové pohoštění. To připravili členové místní Kolpingovy rodiny a všem jistě přišlo vhod. Zde byla příležitost k posezení a popovídání si mezi poutníky, kteří se zde v tuto květno-

vou neděli sešli k počtě našeho zakladatele bl. Adolpha Kolpinga.

Michael Kubík

O B S A H

I. Pout' Kolpingova díla ČR	1-3	Zprávy z Mezinárodního KD	19-20
Kolpingovo dílo na Šumavě	4	Rozhovor s ředitelem národního papežského misijného díla	21-22
Světce ze Šumavy	5	Volejbalový turnaj v Šuranech	23-25
Jak se máš	6-7	Vernisáž v Kunštátě	26
Strasburk 2000	8	Duchovní obnova v KR Kunštát	26
Rada Evropy a Mezinárodní KD	9	Diecézní shomáždění KD Augsburg v Oberstdorfu	27-29
Pašijová hra ve Žďáře n.S.	10-12	Partnerství KR Hochtát a KR Žďár nad Sázavou	29
Návštěva přátel z Bamberku	12	Vinečko bílé ...	30-32
Hosté z Donauwörthu na návštěvě		Vpád Pasovských	33-34
SOU A. Kolpinga ve Žďáře n.S.	13	Noví čeští biskupové	35
Zprávy z TK Sejřek	14-16	Prázdninové akce KDČR	36
Jaro ve Velké Bíteši	17		
Skoky u Žlutic - místo česko-německého setkávání	18		

Kolpingovo dílo zapouští na Šumavě své kořeny

Před rokem, 21. dubna 1999, došlo k prvnímu oficiálnímu kontaktu sušické farnosti s Kolpingovým dílem (KD). Po večerní mši svatě se shromáždilo ve farním sále na 80 věřících, dále místní duchovní P. Slávek Holý a pan vikář P. Miroslav Nikola. Z Centrálního svazu přijeli paní Dáša Kubová a pan Michael Kubík, aby přítomné seznámili s historií a současností KD. Po svém vystoupení a zodpovězení četných dotazů vyjádřili přání, aby se v brzké době Kolpingovo dílo ČR rozrostlo o novou Kolpingovu rodinu (KR).

Dne 18. ledna 2000 se konala ve farní jídelně, ustavující schůzka KR za přítomnosti panů Michaela Kubíka a Petra Kučery z Centrálního svazu. Duchovního vedení nové KR se ujal P. Adolf Pintř, pocházející z okolí Sušice, bývalý sušický kaplan, který nyní působí v Českých Budějovicích jako děkan v českobudějovické katedrále. Přítomné přišel pozdravit také místní pan farář P. Slávek Holý. Na schůzce bylo mimo jiné dohodnuto, že nově vznikající KR ponese název: Kolpingova rodina Dobrá voda u Hartmanic, zahrnující členy ze Sušice, Kašperských Hor a Hartmanic. Na závěr schůzky byla předána zástupcům Centrálního svazu zakládací listina a jmenový seznam s podpisy prvních členů.

Název KR byl vybrán podle obce Dobrá Voda u Hartmanic, odkud byli po roce 1945 vysídlení němečtí obyvatelé. Poněvadž se obec nacházela ve vojenském příhraničním prostoru, nebyl zájem o její znovuosídlení a většina domů se postupem času rozpadla. V kostele, škole a dalších několika objektech si armáda zbudovala své sklady. Až po roce 1990 se sem postupně začal vracet život. V současné

době zde opravuje KR Praha 8 bývalou faru, která má po rekonstrukci sloužit společným aktivitám mládeže i dospělých z ČR, Německa a dalších zemí. Objekt ponese název Dům setkávání sv. Vintře. Poustevník sv. Vintř působil na Dobré Vodě v 11. stolci několik let a byl ctěn i respektován jak Čechy, tak Němci.

Ve středu dne 22. března 2000 měla v Sušici ve farním sále, první schůzku nově založená KR. V úvodu byl přečten překlad dopisu z mezinárodního centra KD z Kolína nad Rýnem. Generální sekretář Hubert Tintelott v něm vyjádřil radost nad tím, že vznikla první KR v českobudějovické diecézi. Připomněl, že KD je povoláno stát se vzdělávacím společenstvím, které pomáhá hledat orientaci v rychle se měnícím světě. Závěrem dopisu popřál všem členům nově vzniklé KR mnoho úspěchů při plnění úkolů v regionu i na mezinárodní úrovni.

V diskusi se hovořilo o nejbližších aktivitách a možnostech. P. Pintř vyjádřil názor, že KR by měla vyjít ze stínu kostela a fary, aby lépe oslovila širší veřejnost. Reakcí na tento návrh byla dohoda, že další schůzka se bude konat 3.5. v penzionu Volšovka, kde je jeden člen KR vedoucím.

Ve středu 3. května 2000 se sešli, podle plánu, členové KR a projednali mimo jiné dopis generálnímu sekretáři panu Liboru Havlikovi. V dopise jsou popsány jednotlivé kroky podniknuté pro založení nové KR na Šumavě a vyjádřeno přání, aby chom co nejdříve obdrželi oficiální souhlas a uznání založení naší KR Dobrá Voda u Hartmanic. P. Pintř tlumočil přítomným osobní pozdrav od pana biskupa Lišky KR Dobrá Voda a jeho plnou podporu.

Světce ze Šumavy

Kolpingova rodina Dobrá Voda u Hartmanic připravila ve spolupráci s farností Sušice přednášku na téma Jan Neumann a jeho dílo. Přednáška se konala ve středu 5. dubna 2000 ve farním sále v Sušici a přednášel PhDr. Václav Starý, který je autor knihy Prachatice a Jan Neumann. Přítomní se dozvěděli řadu zajímavostí, prohlédli si dobové fotografie i dokumenty a pro některé účastníky to bylo první setkání s informacemi o světcích Jana Neumannovi.

Jan Neumann se narodil v Prachaticích 28. března 1811, kde navštěvoval základní školu. Po úspěšné složené zkoušce nastoupil na českobudějovické piaristické gymnázium. V roce 1831 začal studovat teologii v Českých Budějovicích a studia dokončil v Praze roku 1835. V té době byl v českobudějovické diecézi nadbytek kněží a jejich počet byl regulován pozdějším vysvěcením. Jan Neumann se rozhodl vydat do Ameriky, aby uskutečnil svůj dávný sen, stát se misionářem. V roce 1836 byl vysvěcen na kněze biskupem v New Yorku a 4 roky působil jako misionář v oblasti Niagary. Roku 1840 vstoupil do noviciátu k redemptoristům a za 10 let byl papežem Pavlem IX. jmenován 4. biskupem ve Filadelfii. Ve své velké diecézi cestoval v kanoi, poštovním dostavňkem, železnicí, na koni a také pěšky. Stavěl koste-

ly, školy a byl všeobecně oblíbený, zvláště u dětí. Během jeho působení se zvýšil počet škol ze 2 na 100, zmalost 8 jazyků mu pomáhala při jeho péči o svěřené duše. Stal se zakladatelem a podporovatelem katolických

farních škol a byl prvním biskupem v Americe, který zavedl trvalou modlitbu na úmysly církve ve své diecézi. Často spal 3 hodiny, někdy jen 1 hodinu denně. Zemřel v pouhých 48 letech na vyčerpání, v roce 1963 byl prohlášen za blahoslaveného a v roce 1977 svatořečen.

Jméno Nepomuk začal používat ve svém jméně až po příchodu do Ameriky. Sám o sobě psal, že je český Němec a podle potřeby hovořil i psal česky nebo německy.

Vyrůstal v době Rakousko-Uherska, kdy mezi Čechy a Němci nebyly žádné hranice a příslušníci obou národů vedle sebe pokojně žili bez ohledu na jazykové a národnostní rozdíly.

Jan Nepomuk Neumann je pro nás velkým vzorem obětavé služby Bohu i bližním. V roce 1977 papež Pavel VI. prohlásil Jana Nepomuka Neumanna za svatého a od té doby jej uctívá církev na celém světě. Máme v něm šumavského rodáka a mocného přítelovce, který rozumí našim problémům i prosbám.

Za Kolpingovu rodinu Dobrá Voda u Hartmanic připravil: Dr. J. Nový, Sušice

Jak se máš ?

"Jak se máš?" - to je nejčastější otázka, když se potkáme se známým. Odpovídáme zpravidla spíš nějakým úslovím, protože nad přesnou odpověď bychom museli nejdřív zapřemýšlet.

Jak se máš? Noja, žiju. Žiju jak umím, jak se dá. Narodil jsem se, jsem tu a musím se denně znovu snažit, abych nějak zvládl, co život každý den přinese. A každému to zvládnání života jde jinak. Někdo dokáže moc, někdo málo. Někdo své životní úkoly a problémy nezvládne. Zůstane trčet a neví, jak dál. "Měl smůlu" pomyslí si o něm lidé a jdou dál.

Co o osudu člověka říká křesťanství?

Křesťanství říká, že člověk byl stvořen k podobě svého Stvořitele. Že člověku je dána možnost a právo, aby žil svůj život krásně, harmonicky, šťastně.

Bůh svět stvořil a ten svět se má vyvíjet podle Božího plánu, podle Božích zákonů - v přírodě, v hmotě živé i neživé. Člověk má navíc svobodu. Jak navíc? Kámen musí vždy padat dolů, rostlina musí růst podle řádu, který má v sobě, zvíře si nemůže volit, zda chce létat ve vzduchu nebo plavat ve vodě - to vše zachovává zákony svého druhu.

Člověk má také zachovávat zákon svého druhu - ale dobrovolně. Vědomě má chránit přírodu kolem sebe, vědomě má tvořit Boží krásu, žít v Boží pravdě a radosti. Jeho život má být obrazem Božího života, jako něžnost a laskavost je obrazem Boží lásky.

A zde mi obyčejně vskočí někdo do řeči:

"To je právě to! Že to tak s lidmi není! Tohle se právě Stvořiteli nějak nepovedlo! S lidmi to Bůh nezvládl. Na světě je mezi lidmi víc neštěstí než štěstí, - víc darebáctví než dobroty, víc trápení než radosti.

Lidi si navzájem nepomáhají. Jeden druhému spíš škodí, než prospívají. Spíš jeden druhému život ztěžují, než aby si pomáhali.

Lidi na lidi jsou jako saně, člověk na člověka jako kat, - zpívá se ve známé písničce.

Bůh proti tomuhle lidskému řádění postavil svá přikázání. Je tu Boží Desatero které učí, jak lidé mají správně žít. - Ale copak lidé na to dbají? Svět je zlý a lidé jsou špatní, tak je to.

A co na to říká křesťan? Křesťan cítí a říká, že se světem by to bylo opravdu zlé, katastrofální, kdyby zlo bylo ve světě normou jednání. Kdyby nebyl žádný dobrý Bůh. Kdyby neexistovala jeho přikázání k lásce a k vzájemné pomoci.

Křesťan ví, že zlo ve světě dělají ti, kteří se proti Bohu staví. Kteří proti zákonům lásky hlásají zákony třídní a jiné nenávisti. Ale vedle těch zlých že jsou vždycky a všude i lidé slušní, laskaví, ochotní pomoci. Že hodní lidé se najdou v každé společnosti a v každém prostředí. A že je jen na nás, jestli se přidržíme těch zlých, nebo držíme s těmi slušnými.

Křesťan ví, že Bůh Stvořitel drží s lidmi slušnými. Že Ježíš prohlásil, že

Mons. Ladislav Simajchl je členem Kolpingova díla České republiky. Tento snímek byl pořízen při setkání zástupců Kolpingových rodin ve Žďáře nad Sázavou, kam P. Simajchl přijal pozvání.

on je dobrý pastýř těch, kdo za ním jdou. Že má starost o ty, kteří se z jeho stáda zatoulají. Že je hledá a raduje se, když je najde a přivede zpět.

Nenechme se tedy zmást, nenechme se zdeprimovat tím, že je mezi lidmi mnoho zla, že je mnoho zlých sklonů i v každém z nás. To je jen rub svobody člověka. To jsou zmetky, nepodárky, odpad, který vzniká při každém tvoření, při každé práci.

Denně s novou chutí usilujeme, abychom svůj den, svou přítomnou chvíli prožili jako tvorové Boží. Usilujeme, aby naše tvář, s kterou jdeme mezi lidmi, byla obrazem Boží lásky. Denně znovu usilujeme, abychom pevně stáli v táboře slušných lidí, na straně dobra a spravedlnosti.

Vy víte, že i ti lidé, co se setkávali s Ježíšem, ho buď následovali, nebo po něm házeli kamením. Kvalita lidského života, - i toho tvého a mého - záleží na tom, jak se rozhodneme. Zda se přidaříme mezi ty, co po něm házejí kamením, nebo mezi ty, co ho chutě následují.

Jak se máš? - ptáme se při setkání. Tak se máš, dobře nebo zle, - jak se rozhodneš pro dobro nebo zlo.

A jestliže pro dobro, pak když ti soused hodí do tvé zahrady kámen, ty mu přineseš ze své zahrady kytíčku růžiček.

(Z knihy Mons. Ladislava Simajchla - Cestou do Emmauz, kterou a mnohé jiné najdete na internetových stránkách www.volny.cz/fatym)

Štrasburk 2000

Stejně jako roky předtím tak i tento pořádal Mezinárodní Kolpingovo dílo tzv. Europaseminar 2000. Zástupci z jedenácti evropských zemí se sjeli v týdnu od 9.4.-14.4. do Štrasburku, aby si poslechli tlukot "evropského srdce".

Účelem semináře bylo seznámit jeho účastníky s evropskými orgány - jejich organizací a funkcemi, které plní. Nejen tedy těmi, které se týkají EU (Evropský parlament), ale i s mezinárodními organizacemi širšího rozsahu jako je Rada Evropy a s ní související Evropský dvůr pro lidská práva.

Program týdne byl koncipován takto: každý den se od 8:00 do 17:00 hod. konaly přednášky s následnými debatami. Témata byla různá, ale obsahově se vždy týkala dříve zmíněného zaměření semináře. Čas po večeři byl většinou účastníků využit k toulkám po okouzlujícím

centru města. Často se také dala dohromady skupina lidí, která vytvořila večerní program pro ostatní. Těto práce se chopili většinou naši kamarádi z Portugalska.

Týden strávený ve Štrasburku byl, myslím, velkou zkušeností a poznáním nového pro všechny účastníky, nejen tedy pro nás z tzv. Východního bloku, kteří se na vstup do jednotné Evropy teprve připravujeme. Velký dík proto patří všem organizátorům, především však panu Salesnému jakožto organizátorovi hlavnímu, díky jehož neúnavnosti a obětavosti jsme měli jedinečnou příležitost slyšet a vidět věci velmi zajímavé a poučné.

S pozdravem a přáním všeho dobrého
Jitka Veselá
účastnice semináře

Generální sekretář Rady Evropy ocenil působení Kolpingova díla

Na posledním zasedání Rady Evropy ve Štrasburku přijal generální sekretář Rady Evropy Dr. Walter Schwimmer (na obrázku vpravo) Evropského zmocněnce Mezinárodního Kolpingova díla Antona Salesného (na obrázku vlevo).

Hlavním tématem rozhovoru byla prezentace dvouleté výroční zprávy Mezinárodního Kolpingova díla, která proběhla v Radě Evropy a dále velké množství rozmanitých forem vzdělávací práce Kolpingova díla v Evropě.

V obsáhlém rozhovoru ocenil generální sekretář Rady Evropy Dr. Walter

Schwimmer evropské aktivity Mezinárodního Kolpingova díla a zvláště vyzdvihl společensko-politickou angažovanost Kolpingova díla ve východní Evropě.

V souvislosti s 22. Evropským seminářem Mezinárodního Kolpingova díla, který se koná od 9. do 14. května 2000 v Palais de l'Europe ve Štrasburku oznámil generální sekretář Dr. Schwimmer svou plnou podporu tomuto projektu a s velkou radostí převzal patronaci nad letošním ročníkem tohoto semináře.

Pašijová hra v podání žďárských farníků přispěla k oslavě Velikonoc

Stalo se již tradicí, že v úterý takzvaného pašijového týdne před Velikonocemi se ve večerních hodinách uskutečňuje "Pašijová hra". Pašijová hra se postupně stává neodmyslitelnou součástí prožívání Velikonoc ve Žďáře nad Sázavou. Představení a realizace samotné hry je svého druhu ojedinělou událostí žďárského kulturního jara. Nejinak tomu bylo i letos. V úterý 18. dubna od osmé hodiny večerní se již potřetí uskutečnilo toto představení, které si pro bezmála pět tisícovek diváků připravili farníci obou žďárských farností. Letos se jich zapojilo téměř dvě stě. Pašijová hra byla odehrána v přírodním amfiteátru na sídlišti Libušín, kde lidé od útlého věku až po starší generaci zprostředkovali několik okamžiků Kristova života, smrti a

zmrtvýchvstání. Ke krásné atmosféře této hry, která dokázala oslovit mnohé z přítomných, přispělo i příjemné a teplé počasí.

Námi prožitá hra není divadlem, ale apoštolátem ostatním lidem. Nevystupují zde žádní profesionální herci, ale farníci, kteří se chtějí o svoje prožití Velikonoc podělit s ostatními lidmi. Pro doplnění uvedu jen několik osob, které byly hnacími motory zdařilé Pašijové hry. Celé představení by se neobešlo bez duchovní, metodické a lidské podpory žďárského faráře otce Ervína Jansy, který připravil scénář a namluvil slova vypravěče. Již druhým rokem roli Ježíše ztvárnil kněz a salesián z Pardubic Pavel Pešata. Odpovědnost za režii, techniku a provedení kulís na sebe vzali pánové Jiří

Cočev a Petr Kráček, za výrazné podpory dalších dobrovolníků.

Jak již bylo řečeno, hlavním smyslem celé akce je poslání apoštolátu a připomenutí si podstaty oslavy Velikonoc. Z těchto důvodů se také na akci nevybírá žádné vstupné. Naším záměrem je v této tradici pokračovat i nadále. V každém roce bychom rádi obohatili hru o něco nového. Letos to byly kostýmy, hudba, dialogy, kulisy, ozvučení a osvětlení. Veškeré potřeby si zajišťovali sami organizátoři a účinkující. Každý účinkující si na své náklady zhotovil kostým.

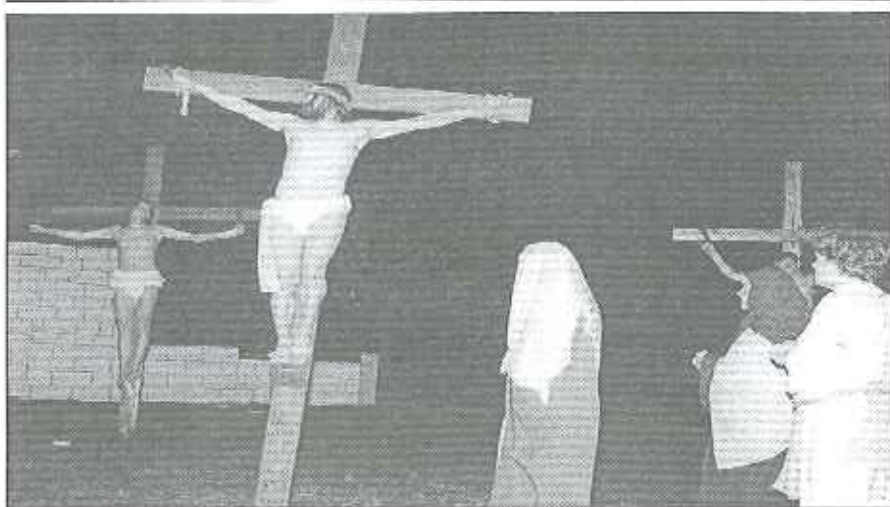
Velký dík patří Biskupskému gymnáziu a Střednímu odbornému učilišti Adolpha Kolpinga a také Kolpingovu dílu České republiky. Bez prostorového a technického zázemí těchto škol si nedovedeme představit zdánlivý průběh příprav na představení. S pochopením a pomocí vedení těchto škol zde probíhaly zkoušky, nahrávání dialogů a výroba kulís. Připravit celou akci by samozřejmě nebylo možné bez velké podpory dárců, dobrovolných pomocníků a našich příznivců. I jim patří srdečný dík za zdarma zapůjčenou techniku, zdarma vyrobené brnění pro vojáky a zdarma zapůjčené lešení. Dík patří také všem, kteří přispěli finančně. Nic z toho by však nemělo úspěch bez vzájemné týmové práce organizátorů a účinkujících. Jejich osobní odpovědný přístup přispěl ke zdárnému zvládnutí této náročné akce. Intenzivní příprava účinkujících trvala dva měsíce a hnací tým organizátorů se přípravou zabýval již od podzimu. V posledním ob-

dobí probíhaly dvakrát týdně zkoušky a generální zkouška v neděli, kdy se také instalovaly kulisy.

Závěrem chceme ještě jednou ze srdce poděkovat všem přátelům, kteří se zapojili do přípravy a realizace našeho představení s názvem "Pašijová hra". Velice si vážíme finančních a věcných darů, které jsme od sponzorů na tuto akci přijali a prostřednictvím tohoto článku jim chceme ještě jednou poděkovat za projevenou důvěru, kterou jsme snad nezklamali.

Jsmo velice potěšeni vzrůstajícím zájmem diváků o naše představení. Je to pro nás zavazující a motivující zároveň i do dalších let. Letos zde byli také nejen návštěvníci z našeho celého okresu, ale i z Žamberku, Kunštátu, Letovic, Brna,

Třebíče a Jihlavy. Odměnou pro všechny účinkující byl závěrečný neutuchající bouřlivý potlesk, kterým je diváci vyprovodili. Doufáme, že v našem každodenním shonu, jsme tímto představením přinesli přítomným trochu klidu, zamyšlení a ztišení. Budeme jedině rádi, jestli spo-

lečně prožité představení o tom co se stalo takměř před 2000 léty a co si připomínáme každý rok, přineslo pokoj a dobro do každého dne Vašeho života a přispělo k Vaší velikonoční radosti.

Ladislav Bárta
setník římského vojska

Návštěva německých přátel z Bamberku ve Žďáře nad Sázavou

Ve čtvrtek 27. dubna navštívilo asi 40 německých přátel z Bavorska město Žďár nad Sázavou. Šlo o členy Kolpingových rodin z diecéze Bamberk a členy Ackermann Gmeinde, kteří se vypravili do České republiky na pěti denní pout' po stopách Jana Nepomuckého. Na své cestě, kdy navštívili také například Prahu, Kladruby nebo Nepomuk se zastavili ve Žďáře nad Sázavou, kde stojí známý poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře (památko UNESCO).

Němečtí hosté projevili zájem o sloužení společné mše svaté. Tu sloužil ve farním kostele sv. Prokopa Otec Tišek společně s německým knězem Ginterem Kieseweterem. Kostel byl plný žďárských farníků a německých poutníků, kteří tak vytvořili krásnou atmosféru při této česko-německé mši, kdy zaznělo v němčině první čtení a některé modlitby.

Ještě před tím než se poutníci odebrali na další cesty, proběhla neformální beseda o situaci Kolpingova díla u nás a v Německu.

Zástupci Vzdělávacího střediska KD Donauwörth na návštěvě v SOU A. Kolpinga

Se zástupci Vzdělávacího střediska Kolpingova díla Donauwörth z diecéze Augsburg jsme se poprvé setkali v roce 1997 u příležitosti prezentace české kuchyně v Augsburgu. Už tehdy nám nějak podvědomě bylo jasné, že to nebude kontakt poslední. O několik měsíců později navštívila Donauwörth a jeho okolí skupina asi dvaceti učňů, která zde uplatnila své kulinářské umění a seznamovala se se zdejšími prostředím.

U příležitosti výjezdního semináře pro pedagogické pracovníky vzdělávacího centra, které se uskutečnilo v polovině dubna v Praze, se celá skupina vydala 18. dubna do Žďáru. Dopoledne jsme strávili na Kolpingově domě povídáním o aktuální situaci v zemi a činnosti

Kolpingova díla v České republice. Krátce po poledni jsme se přemístili do budovy SOU a Gymnázia A. Kolpinga, kde na nás čekalo vedení školy v čele se spirituálem školy a duchovním správcem KD P. Fráňou a téměř svatební tabule, kterou připravili učni jako malé poděkování za dosavadní spolupráci. Mluvívalo se o škole, o mimoškolních činnostech, ale především o plánovaném výměnném pobytu pro žáky učiliště. Ten by se měl uskutečnit ještě závěrem tohoto školního roku nebo nejpozději pak v září tohoto roku. Poté si naši přátelé prohlédli budovu školy a vydali se na zpáteční cestu do Prahy.

Dagmar Kubová

Dagmar Kubová seznámila naše německé hosty s činností Kolpingova díla ČR a byla po celý den jejich průvodkyní.

Zprávy z Terapeutické komunity Sejřek

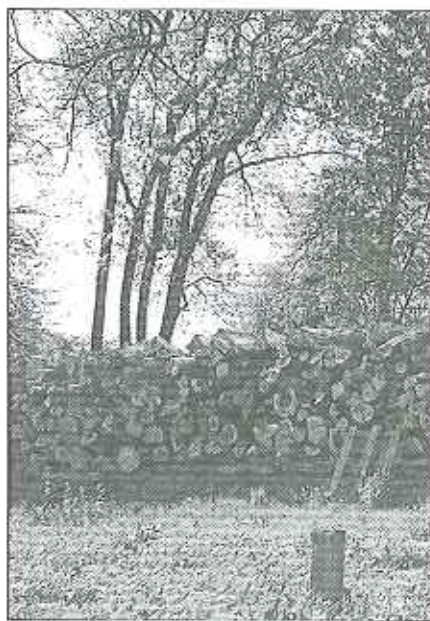

V příjemném prostředí terapeutické komunity v Sejřku se uskutečnil ve dnech 3. a 4. května seminář zaměřený na prevenci relapsu (relaps - zvrát k předchozímu horšímu stavu, tj. k drogové závislosti). Aktuálně a prakticky směřovaný dialog, vedený Alešem Kudou, ředitelem doléčovacího centra o. s. SÁ-NANIM přinesl mnoho podnětů nejen pro terapeutický tým T.K.Sejřek, ale i pro hosty z kontaktního centra. Osobní zkušenosti v oblasti prevence relapsu, zajímavé ilustrační příběhy a globální pohled na danou problematiku přednášejícího vtiskly společně strávenému času punc autentičnosti. Spolupráce s o. Sananim s T.K.Sejřek bude pokračovat dalšími vzdělávacími programy.

Loni v zářijovém zpravodaji KD jsem vás poprvé informoval o novém zařízení, které provozuje Kolpingovo dílo ČR. Terapeutická komunita Sejřek je zařízení poskytující rezidenční resocializační program pro závislé na drogách. První dva klienti byli v TK Sejřek od 1. srpna 1999 k čemuž nás také zavazovala smlouva z okresním úřadem.

V této době se budoval odpovídající terapeutický tým a dokončovala prvotní verze koncepce TK a operačního manuálu, který v sobě shrnuje systém a průběh péče v zařízení. Ke konci roku a to v prosinci 1999 jsme do komunity přijali sedm nových klientů (čtyři muži a tři ženy). Sedm klientů se společně s minitýmem vydalo na cestu vytváření samořídících mechanismů, upevňování standardního

režimu komunity a vytváření atmosféry důvěry, nezbytné pro zdárný průběh léčby. Tento cíl byl jasný, v praxi šlo hlavně o stmelení sedmičlenné skupiny klientů a od počátku jí za pomoci zkušeností z TK Němčice a TK Karlov zaučít v komunitních záležitostech. Smyslem bylo vytvořit zdravé jádro, které bude schopno nést základní komunitní odpovědnost, a později přijímat a zaučovat nové členy. Mysleme si, že ke stmelení významnou měrou přispěly oslavy Silvestra a Nového roku. Musíme přiznat, že v týmu panovaly z těchto oslav lehké obavy, neboť takové příležitosti mohou být klienty vnímány jako ohrožující situace. Vše ovšem proběhlo ve velmi pěkné atmosféře a plně podle plánu. Určitě je třeba vyzdvihnout otevřenost a odvahu, se kterou k celé záležitosti

Na obrázku vidíte plody práce klientů TK Sejřek.

klienti přistoupili. Tolik ke shrnutí závěru roku 1999.

Začátkem roku 2000 jsme pokračovali v započaté práci ve stejných kolejkách jako rok předchozí. Sedm klientů se pomalu navzájem poznávalo a započalo drobné práce na dalším zvelebování zařízení a jeho okolí. Jako nejsložitější se začalo ukazovat přebírání odpovědnosti. Klienti totiž byli nuceni již od počát-

Klienti pěstují zeleninu ve sklenících, které si sami vyrobili.

ku sami zabezpečit chod domu v plném rozsahu. V únoru 2000 jsme v rámci spolupráce s o.s. Sananim a jejich komunitou v Němčicích přijali na měsíc klienta ve druhé (odpovědnosti) fázi. Tento klient byl vybrán jako vhodný pro pomoc při zavádění samořídících mechanismů, či vtisknutí "ducha komunity". Volba se ukázala jako dobrá, klient se do skupiny začlenil a přijatelnou formou předával své zkušenosti a při tom neopomíjel vlastní osobnostní léčebný proces. V té době jsme do komunity přijali také osmého klienta - ženu. Ta se skupinou splynula velmi obstojně. Celkově je možno vyjádřit spokojenost s dosavadním průběhem rozbihání komunity. Kapacita našeho zařízení je 15 klientů. Proto v letošním roce počítáme z doplněním do plného počtu. V současné době máme v pořadníku 15 čekatelů na léčbu.

Komunitní aktivity běží v plném rozsahu programu, odpovídajícímu fázi klientů. Znamená to, že probíhá skupinová psychoterapie v rozsahu 10 - 12 hodin

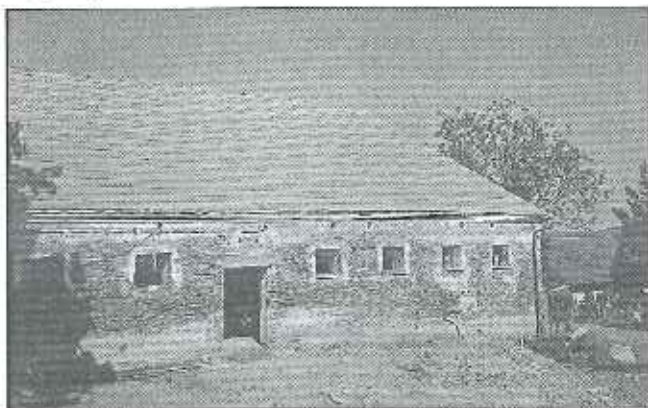
tydně, odpovědnosti trénink, relaxační techniky, zátěžové a zážitkové programy především v podobě výletů po okolí. Zajišťujeme též 2 hodiny týdně "drobného vzdělávání" (pravopis apod...) a návratku sociálních dovedností. Řešíme též sociální situaci klientů, jako jsou dluhy u Zdravotních pojišťoven či Dopravních podniků. Klientům také poskytujeme poradenské služby v právní oblasti. V rámci pracovní terapie se klienti letos podíleli na výrobě loučků a malování kulis na Pašijovou hru a výrazně pomohli také s přípravou a úklidem závodiště při 5. ročníku Mistrovství republiky v sekání kosou ve Žďáře nad Sázavou.

V průběhu letošního roku se nám po dvou výběrových řízeních podařilo doplnit odborný terapeutický tým. Toto zařízení je pobytové a zajišťuje nepřetržitý provoz, což klade velké nároky na pracovníky. Ve službách musí být vždy minimálně dva pracovníci, což vyžadují také standardy léčebné péče v těchto zařízeních. Další důležitou roli hraje pro tým supervize. Je zajišťována PaedDr. Martinou Richterovou - Těminovou a čítá v několika blocích zhruba 5 hodin měsíčně.

Jedná se o supervizi případové práce, ale vlastně krom zmíněných hodin se nám od supervizorky dostává rady i pomoci i v dalších oblastech komunitní struktury, za což jí patří náš dík. Dík patří také sdružení Sananim Praha, které v našich začátcích bylo pomocníkem a rádcem při tvor-

bě. a orientaci v oblasti fungování terapeutické komunity. Zdrojem zkušeností a informací se pro nás stalo pravidelné setkávání terapeutických komunit, kterých se účastníme. Celkem jsme od zahájení provozu komunity byli na třech setkáních.

Pro rok 2000 jsme si také stanovili několik cílů. V první řadě chceme pokračovat v započatém formování skupiny tak, aby bylo možno v letošním roce využít celou kapacitu komunity. Stálým úkolem bude stabilizace a odborné vzdělávání týmu. Myslíme tím odborné semináře, Pražskou psychoterapeutickou fakultu, sebezkušenostní výcviky a další dle individuálního vzdělávacího plánu členů týmu. Letos počítáme také se zahájením chovu drobného zvířectva. Začátkem června se také účastníme sportovního klání - olympiády terapeutických komunit, kde budou mezi sebou soutěžit především klienti. Věříme, že

se nám i nadále podaří plnit cíle, které jsme si v této činnosti stanovili.

Pro "Zpravodaj" Kolpingova díla ČR zaznamenal: Ladislav Bárta, ředitel Oblastní charity Žďár nad Sázavou a koordinátor protidrogových aktivit Kolpingova díla ČR.

Jaro ve Velké Bíteši

Letošní jaro zatím bylo ve znamení tří akcí pro děti: výtvarné soutěže, kuličkářů a cyklistických závodů.

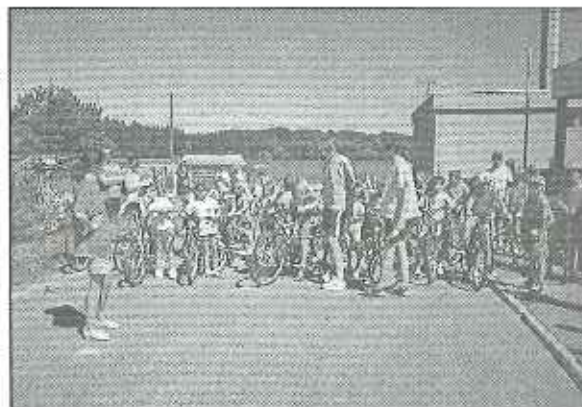
Tématem postní a velikonoční výtvarné soutěže bylo ukřizování. Navzdory pěknému počasí, které děti láká ven, se malí výtvarníci přece jen pustili se zaujetím do práce. Malovali kříž, Golgotu s lidmi přihlížejícími Ježíšovu ukřizování a jeden malý umělec, který byl na Bílou sobotu křtěn, dokonce vyrobil pěkný kříž ze dřeva i s Ježíšovým tělem. Práce děti jsou od květné neděle přes celou dobu velikonoční vystavené v našem kostele a připomínají dětem i nám, že cesta k vítězství vede přes kříž.

Na květnou neděli 16. dubna 2000

proběhl třetí ročník kuličkářů. Zatímco v minulých letech nám počasí nepálo a bylo deštivo, letos bylo krásné teplé odpoledne, takže bylo teplo nejen těm, kdo se zápletem hráli, ale i rodičům a pořadatelům. Zúčastnili se většinou tradiční soutěžící, kteří přišli i v minulých letech, asi kolem padesáti dětí. Úroveň soutěžících každoročně vzrůstá. Zatímco první rok bylo nutné podrobně vysvětlovat pravidla a ukázat dětem, co s kuličkami mají dělat, letos už účastníci hráli tuto hru našich předků celkem bravurně.

V neděli 14. května 2000 se u bítešské školy opět sešli malí i větší cyklisté, asi 60 školáků a pět předškoláků. Znovu si přišli změřit své síly a svou obratnost. Nejprve

rychlost a přednost a převážení pingpongového míčku na lžici, kde měli ukázat, jak umí řídit jednou rukou a jak udržet rovnováhu. S tím měli problémy hlavně ti mladší, takže jsme těm nejmenším museli míčky uvěznit mezi dvě lžice, aby je vůbec mohli dopravit do cíle. Nakonec jeli všichni v kategoriích podle věku, menší okruh kolem školy na rychlost a starší ještě čekali cyklokrosový závod kolem Bíteše. Ten byl velmi dramatický pro samotné závodníky, ale i pro pořadatele,

protože lžička z páté třídy navzdory značkám a pořadatelům na trase špatně zabočila a ujela nám úplně jinam. Nicméně do půl hodiny byla vypátrána a přivezena zpět.

Ve srovnání s minulými roky - závody jsme pořádali potřeby - přišlo méně dětí ze školky a velkých školáků (u těch druhých bylo určitě často důvodem mistrovství světa v hokeji), ale celkově bylo dětí stejně jako v uplynulých letech. Do soutěže se zapojili i hosté z KR Pikárec - Brožovi, kteří si odvezli několik cen.

Protože bylo opravdu velké horko, nesmíme nás potěšit pan Jaroslav Malý, náš věrný spolupracovník a sponzor, který přivezl všem zúčastněným zmrzlinu.

Ke dni dětí připravujeme ve spolupráci s mateřskou školkou již druhý pohádkový les, který plánujeme na 4.6. 2000.

Eva Lajkepová

Poutní místo Skoky u Žlutic místem česko-německého setkávání

První větší akcí pořádanou pod hlavičkou Kolpingovy rodiny Nýřany byl 1. května 2000 poutní zájezd do Skoků u Žlutic. Toto Mariánské poutní místo ležící v západních Čechách, bylo vybráno jako místo, kde lze v jubilejním roce 2000 získat plno-mocné odpustky.

V tento den se zde setkali čeští poutníci i velké množství německých věřících, protože se jedná o pohraniční oblast, která byla dříve Němci hustě obydlena. Poutní mši svatou celebroidal plzeňský biskup Mons. František Radkovský spolu s německým jáhnem, naším panem farářem Uhlířem a dalšími kněžími. Slavnost začala promluvou otce biskupa a německého duchovního u kříže vzdáleného asi 200 metrů od kostelíka. Poté následovala další dvě zastavení a poutníci v procesi zpívali střídavě česky a německy sloky Mariánské písně, refren Ave, ave, ave Maria potom všichni dohromady. Celá pobožnost byla

česko-německá, takže vše podstatné bylo překládáno do obou jazyků. V kostele byla zpívána jak česky tak německy dohromady píseň "Tisíckrát pozdravujeme Tebe" a s varhany zněla opravdu velebně.

Samotný kostelík je postaven na opuštěném malebném místě. Byl postaven v roce 1740 a zasvěcen Panně Marii. dříve se zde konala velká procesí za vyprošení deště a dobré úrody. Všechny okolní obce totiž už jsou pod hladinou blízké přehrady. Dnes bohužel tento kostel přitahuje nejen poutníky a věřící, ale také vandaly a zloděje, kteří zde napáchali již mnoho škod. Naposledy se tak stalo den před poutí, kdy byly poškozeny některé sochy. Přesto byl vnitřek kostela na slavnostní pobožnost velmi pěkně ozdoben. Kolcem oltáře stály břízy jako na Boží tělo a hodně věřících přineslo květiny z vlastních zahrádek. Všechny oltáře byly ozdobeny větvemi rozkvetlých jablek z blízkého okolí a otlučené stěny zakryly žluto-bílé vatikánské prapory. I celá kazatelna byla ozdobena věnci bílých květů.

Celá pobožnost včetně závěrečného požehnání trvala od 10 do 13 hodin. Jsme rádi, že jsme zde svojí přítomností mohli důstojně uctít první den mariánského měsíce. Zájezd se opravdu vydařil (zúčastnilo se ho i několik dětí od nás) a všichni se opět těšíme na další společnou akci.

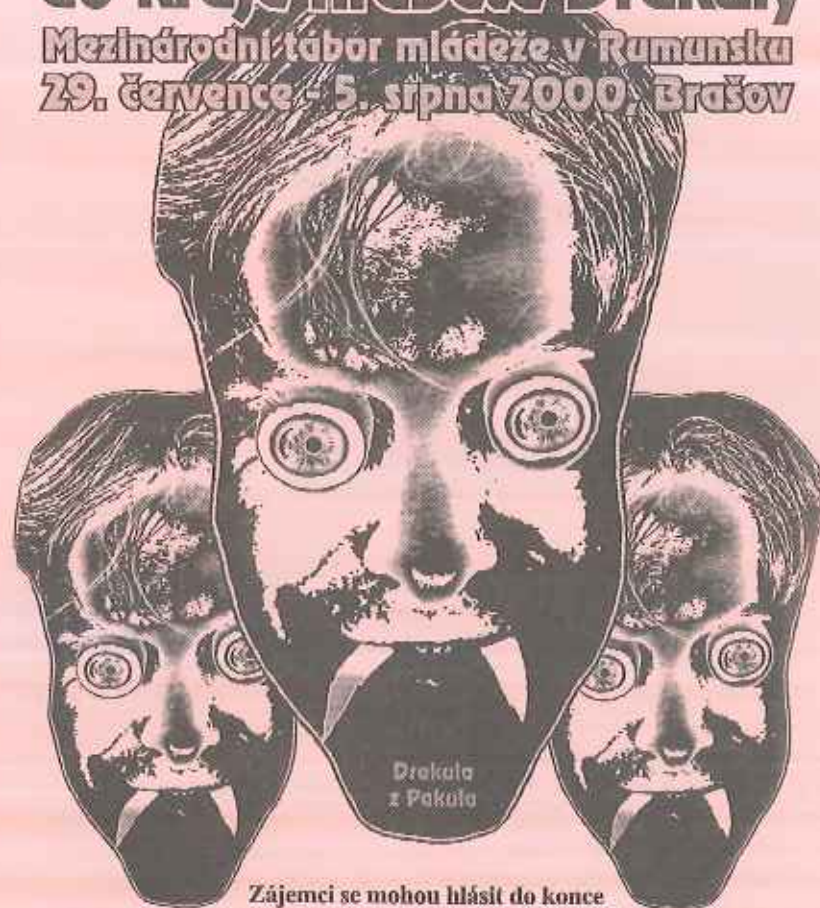
Jakmile jsme dorazili domů do Nýřan, spustil se velký liják s kroupami. Takže to pěkné počasí na pouť nám jistě objednala Panna Maria.

Helena Huřáková
KR Nýřany

S Kolpingem za hranice

Pojedte s Kolpingem do kraje hraběte Drákuly

Mezinárodní tábor mládeže v Rumansku
29. července - 5. srpna 2000. Brašov

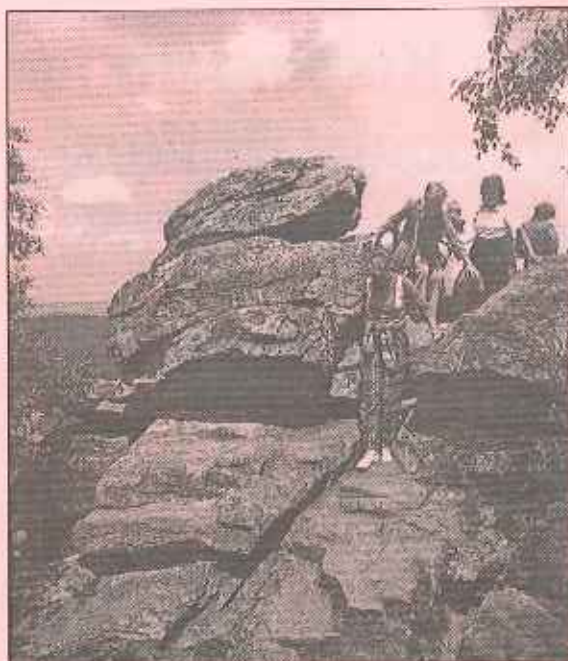

Zájemci se mohou hlásit do konce
června na adrese: Kolpingovo dílo ČR,
náměstí Republiky 22 591 01 Zďár nad Sázavou,
tel.fax: 0616/620207, e-mail: kolping@kolping.cz

MEZINÁRODNÍ TÁBOR MLÁDEŽE

29.července – 5.srpna 2000, Ivo (Rumunsko)

Motto: "Národnostní a náboženské menšiny"

Krátké představení místa konání tábora

Kolpingovo prázdninové centrum se nachází v srdci Sedmihradska, v kraji Harghita, 70 km od města Sighisoara. Toto město leží na úpatí Harghitských hor, které jsou asi 950 m vysoké.

Tento malý ráj, který je obklopený horami a lesy, nabízí pobyt pro 120 osob, které jsou ubytovány v 7 malých chatách a několika dalších budovách. Je zde velká kuchyň, jídelna, konferenční místnost, velká umývárna se sprchami a WC. V centru

tábořiště se nachází sportovní hřiště a místo pro pálení táborových ohňů.

Ivo, jak se tábořiště jmenuje, je ideálním místem pro horskou turistiku. Toto rekreační zařízení je tou nejlepší volbou, kde a jak strávit volný čas.

Program

Sobota 29.7.2000

- večer - příjezd účastníků do Brašova

Neděle 30.7.2000

- bohoslužba ve františkánském klášteře
- prohlídka zámku "DRÁKULA" ve městě Bran
- zábavný večer

Pondělí 31.7.2000

- prohlídka města (Černý kostel, kostel ortodoxní církve, prostory instituce věnující se problémům menšin)
- odjezd do místa konání tábora (Ivo)
- seznamovací večer

Úterý 1.8.2000

- návštěva maďarské vesnice (seznámení se s maďarskými národními tanci a kroji)
- diskuse s maďarským referentem na téma maďarská národnostní menšina v Rumunsku
- sportovní večer
- táborový oheň

Středa 2.8.2000

- návštěva romských vesnic
- diskuse s romským referentem
- rozhovory a výměna zkušeností na téma "Národnostní menšiny v Evropě"
- příprava mezinárodního kulturního večera (představení se jednotlivých účastnických zemí)

Čtvrtek 3.8.2000

- výlet na horu Harghita
- táborový oheň

Pátek 4.8.2000

- prohlídka diecézního centra Sighisoara
- cesta do města Mediasch
- závěrečný večer

Sobota 5.8.2000

- odjezd domů (z města Sighisoara)

Cena

- účastnický poplatek - 150 DM na osobu
- cestovné (Žďár n. Sáz. - Brašov - Žďár n. Sáz.) - 4 130 Kč

Příspěvek Centrálního svazu KDČR činí polovinu cestovních nákladů tj. 2070 Kč.

Předpokládá se účast 50 mladých lidí z 11 zemí Evropy. Pro účastníky z České republiky jsou rezervována 4 místa. Zájmcům mohou zasílat své přihlášky do konce června na adresu Centrálního svazu, kde také zodpovíme vaše případné další dotazy.

Wiemar

Chcete poznat historii a současný život tohoto města? Potom máte jedinečnou příležitost, pokud se zúčastníte

česko německého setkání mládeže

29. července až
6. srpna 2000
Wiemar, Německo

Hlaste se do konce června na adrese:

Kolpingovo dílo ČR
náměstí Republiky 22
591 01 Žďár nad Sázavou
tel. fax: 0616/620207
e-mail: kolping@kolping.cz

Stopy tónů - aneb poněkud jiný pokus přiblížit historii a současnost Výmaru

Česko-německé setkání mládeže v mládežnickém centru ve Výmaru 30.07.- 06.08.2000

Cílem projektu je zabývat se historií konkrétního místa způsobem, který překonává jazykové bariéry, osloví mladé lidi a bude se neobvyklým způsobem snažit přiblížit historii a současnost dané oblasti.

V jednom společně stráveném týdnu se vydají společně mladí lidé z České republiky a Německa s pomocí audiotechniky hledat stopy kontroverzních dějin města Výmaru. Jde o to zachytit aktuální zvuky města, porovnat je s historií a zjistit do jaké míry se dají tyto jevy přeměnit v tóny. Během několika dní tak vznikne jakási audio-koláž, která bude po skončení projektu prezentována formou výstavy.

Tématem setkání není město Výmar pouze náhodou. Je totiž jedním z mála měst charakteristických značnými historickými protiklady. Výmar byl kolébkou německé klasiky, centrem vzniku demokratické Výmarské republiky. K těm temným událostem patří vypuzení jedné z nejznámějších škol architektury "Bauhaus" a zejména pak působení barbarského nacionalismu, který je zde až dodnes jakýmsi magnetem pro pravicové extremistické strany. Přes tyto události se účastníci dostanou k obyčejnému všednímu životu dnešních obyvatel Výmaru. Společná konfrontace tématu ze dvou rozdílných kulturních pohledů bude jistě zajímavá a přínosná.

Plánována je spolupráce s regionálním rádiem "Radio Lotte in Weimar", návštěva klubů či jiných mládežnických zařízení a setkání s místními mladými lidmi.

Ubytování :

v historickém centru v objektu bývalého zámku ve dvou a třílůžkových pokojích

Strava :

zajištěna formou plné penze

Doprava :

společně vlakem

Počet účastníků :

10 mladých lidí ve věku 15-18 let mluvících alespoň částečně německy se zájmem poznat nové lidi a zájemem o tematiku

A to nejdůležitější nakonec:

O kvalitě a atraktivitě této akce se jistě není třeba dlouze zmiňovat. A připočteme-li k tomu skutečnost, že si každý účastník hradí pouze cestu (tam i zpět 3 000 Kč), na kterou mu ještě Kolpingovo dílo ČR přispěje částkou 1 000 Kč, vychází tedy konečná cena na 2 000 Kč.

Program setkání mládeže ve Výmaru, 29.7. - 6.8.2000

sobota, 29.07. odpoledne	příjezd účastníků přivítání, seznámení, seznamovací večer na uvítanou
večer neděle, 30.07. dopoledne odpoledne	"Průzkum" města formou hry téma I, úvod : Přiblížení se vlastním poslechovým návykům (experimenty s bubny, a.j.) prezentace výsledků hry ve městě
večer pondělí, 31.07. dopoledne odpoledne	téma II : Historie a současnost města Výmar Co je zvuk ? Zvuk naší civilizace ? práce ve skupinách prezentace a zhodnocení nápadů
večer úterý, 01.08. dopoledne odpoledne večer	návrh koncepce výstavy "Chytání zvuků", práce ve skupinách procházka parkem, napodobování zvuků v přírodě
středa, 02.08. dopoledne odpoledne večer	konkrétní historické místo - průřez zvuky zpracování nahrávek společný večer obou zemí I. - mezinárodní piknik
čtvrtek, 03.08. dopoledne odpoledne večer	návštěva Muzea Bauhaus diskuse, Bauhaus jako příklad vypuzení moderny ? transformace ve zvuk společný večer obou zemí II. - "talkshow" (hudba, diskuse, zvuky, hry) - situace v České republice
pátek, 04.08. dopoledne večer	návštěva rádia Lotte - živé vysílání, diskuse o projektu, si- tuace v ČR
sobota, 05.08. dopoledne odpoledne večer	práce na výstavě příprava instalace výstavy, zkouška
neděle, 06.08. dopoledne odpoledne	práce na přípravě výstavy dokončení výstavy, doprovodný program zahájení výstavy, veřejná party na rozloučenou (za účasti místní mládeže)
neděle, 06.08. dopoledne odpoledne	zhodnocení projektu možnosti další spolupráce odjezd

Kolpingův den roku 2000 - den také pro mě

Být křesťanem roku 1999, být křesťanem roku 2000. V přechodu k novému tisíciletí není jednoduché stát za svými hodnotami a svým přesvědčením, které se stále více oddalují od tradičního zakotvení ve společnosti. Být křesťanem - jak to má fungovat na pracovišti, v rodině, ve volném čase ? Jak často se na mě mnozí pohorščně dívají, když říkám, že jsem věřící ? Jak často mám možnost vážně diskutovat o tom, co se mě jako křesťana dotýká ? Jak daleko jsem solidární ? Toužím po něčem větším, po něčem, co je zakotveno v evangeliu.

Prožít společně

pátek, 29. září 2000

20.00-22.00 hod.

zahájení v Kolínské aréně

V nejmodernější hale Evropy prožije na 15.000 lidí atmosféru světového společenství. Na programu se budou podílet umělci i známé osobnosti z řad našich členů. Kdo jsme a co chceme - večer plný symboliky a emocí. Zážitek naší soudržnosti.

Zúčastnit se

sobota, 30. září 2000

9.00 hod.

ranní chvály v několika

kostelích v centru

9.00 hod.

mše svatá pro mládež, slouží biskup

pro mládež Franz-Josef Bode

10.00 hod.

burzy nápadů na témata : pracovní

svět, Jeden svět, rodina,

společnost/politika, církev a svaz

11.00 hod.

fóra s pracovními skupinami

& workshopy

Model budoucnost : "Omluvte mě,
ale nevíte, kde bych našel práci?"

Model budoucnost : "Sociální jistoty

- jak dlouho ještě pro mě?"

Stavíme Jeden svět - jednání

ve znamení solidarity

Lobujeme pro rodinu !

Jedna společnost pro všechny

věkové skupiny

Tvoje budoucnost - modrý zázrak ?

Kolik solidarity a osobní zodpovědnosti

potřebuje naše společnost ?

Žít a snít s církví

Katolická sociální svazová práce

ve třetím tisíciletí - (žádný)

doživací model ?

Kolpingovo dílo Německa - 150 let

existence sociálního svazu

11.00 - 17.00 hod.

Trh možností

11.00 - 16.00 hod.

Setkání mládeže

14.00 - 17.00 hod.

Slavnost dětí

14.00 - 17.00 hod.

Kulturní program

historic, umění a kostely v Kolíně

18.30 hod.

mše svatá v Minoritním kostele

19.00 hod.

Party pro mladé se skupinami

"patchwork" a "wipe out"

20.00 hod.

hudební festival

23.00 hod.

Noč světél - průvod světél
od Minoritního kostela historickým
centrem ke katedrále

Kolping 2000 - jeden den pro nás

Kde je Kolping, jsem i já. Kde jsem
já, tam je i Kolping. Setkávám se s lidmi,
které znám. Seznamuji se s novými lid-
mi. Mluvíme o naší práci, učíme se na-
vzájem, vyměňujeme si zkušenosti a po-
znatky. Zde mohu být sám sebou, zde se
mohu učit něco nového, měnit se a rozví-
jet se.

Smějeme se a slavíme, diskutujeme a
nacházíme nové přátele. Den, místo a lí-
dé se stávají skutečným zážitkem.

Otevíráme se světu

9.00 - 12.30 hod.

neděle, 1. října 2000

Müngersdorfský stadion : Mše svatá
a doprovodné projevy, bohatý
rámcový program

Pozváni jsou spolkový prezident
Johannes Rau a biskup Karl Lehmann,
předseda Německé biskupské
konference

**Kolpingův den 2000
- den, který září**

Zážitek z těchto dnů bude
pokračovat dál. V Kolpingových
rodinách, v činech každého jed-
notlivce. Změna v čase, průlom
k požadavkům a výzvam bu-
doucnosti...

Odcházíme do svých domo-
vů posílení novými myšlenkami

a nápady těchto dní. Prožili jsme zase zno-
vu, ale jinak naše kořeny, našli jsme novou
cestu, zamysleli jsme se nově nad našimi
konáními ve světě. Ústřední motiv
Kolpingova díla nás bude provázet jako no-
vý samozřejmý obraz našimi všedními dny.

**Společně dokážeme mnoho : kde
se angažuje Kolping, tam se
mění svět. A my chceme být u toho !**

Podnětem konání této akce není jen ju-
bilejní rok 2000, ale také 150-leté jubileum
vzniku svazu a v neposlední řadě schvalo-
vání nových směrnic Kolpingova díla, ke
kterému dojde v květnu roku 2000.

Myslíme si, že rozměr a náplň celé ak-
ce jsou velkolepé a osloví jistě mnohé z
nás. Na nedávno konaném setkání
Kolpingových rodin jsme se shodli na tom,
že se budeme společně snažit vyslat jeden
autobus s účastníky z České republiky.

Účastnický příspěvek byl pro nás sní-
žen na 55 DM a zahrnuje ubytování,
vstup na zahajovací a závěrečnou společ-
nou část, na doprovodný program, síťo-
vou jízdenku v Kolíně, program, zpěvník
a sobotní oběd.

Centrální svaz Kolpingova díla ČR

náměstí Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sázavou, tel.fax:0616/620 207, 219 07

e-mail: kolping@kolping.cz, www.kolping.cz

Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla

Německo

**Zřetelný růst Kolpingova
vzdělávacího díla Augsburg**

V poslední výroční zprávě prezentuje
Kolpingovo vzdělávací dílo Augsburg
úspěšné výsledky za rok 1999. V různých
zařízeních vzdělávali přes 55.000 účast-
níků a to s dosavadním počtem 850 pra-
covníků. Paleta nabízených kurzů je vel-
mi široká. Od doplňkových kurzů k pro-
fesionální kvalifikaci mladých lidí až po ma-
nagement pro vedoucí pracovníky v eko-
nomice. K dalším aktivitám Kolpingova
vzdělávacího díla patří také služby zá-
kazníkům ve dvou seminářních hotelích
a jednou z nových aktivit je také založe-
ní Kolpingova penzijního fondu a investič-
ních fondů (Eagle Investment Fonds
Management S.A.). Investiční fondy
znamenají dlouhodobou investici do ak-
ciového fondu. Zisk z tohoto fondu přis-
pěje ke zlepšení důchodového zabezpe-
čení členů a penzijní fond je vlastně kla-
sickým doplněním ke státnímu důchodo-
vému zabezpečení pro zaměstnance
Kolpingova vzdělávacího centra
Augsburg.

Vzrostlo nejen Kolpingovo vzdělá-
vací dílo Augsburg, ale i diecézní svaz
Augsburg, který zvýšil svůj počet a má v
této chvíli 12.601 členů. S nadací
Rudolfa Geiselbergera podporuje
Kolpingovo dílo Augsburg žádosti
Mezinárodního Kolpingova díla v
Maďarsku, Albánii, Portugalsku, České
republice, Indii a do budoucna také v
Jižní Africe.

Albánie

**Centrální duchovní jmenován
apoštolským administrátorem**

Centrální duchovní Kolpingova díla
Don Dobe Gjerci byl ustanoven apoš-
tolským administrátorem diecéze Sapa
v severní Albánii. Do svého nového ú-
řadu nastoupí 1. dubna tohoto roku.
Don Dobe má velký podíl na vývoji
Kolpingova díla v Albánii a v době ko-
sovské války byl hlavním koordináto-
rem při poskytování pomoci uprchlí-
kům Kolpingova díla v Albánii. Po ná-
vratu uprchlíků do Kosova se také po-
dílí na tamější výstavbě a založil prv-
ní Kolpingovu rodinu v Kosově. Biskup
Don Doga zdůraznil, že po pře-
zetí apoštolského administrátora Sapa
si ponechá úřad centrálního duchovní-
ho a osobně převezme v dubnu
Kolpingovu cenu města Kerpen věno-
vanou KD Albánie.

Slovinsko

**Úspěch se dá naplánovat - první
hospodářský seminář
Kolpingova díla Maribor**

15 účastníků ze Slovinska a
Chorvatska přijalo pozvání Kolpingova
díla Maribor k prvnímu hospodářské-
mu semináři, který se konal dne 18.-19.
února v Kolpingově domu Slivnica.
Cílem tohoto semináře bylo oslovit zá-
jemce z oblasti řemesel, obchodu a slu-
žeb a poskytnout základní informace
týkající se zahájení podnikání. Účastní-
ci by měli po absolvování semináře být

schopni posoudit zodpovědně osobní situaci a možnosti. Provedený seminář Kolpingova díla Slovinska ve spolupráci s Kolpingovým vzdělávacím dílem Regensburg byl finančně podporován bavorskou státní kancelář.

Paraguay

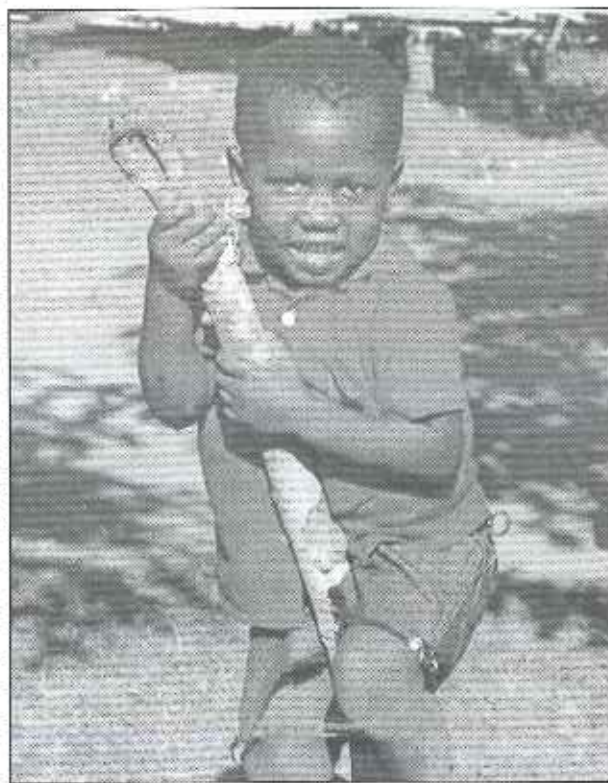
Založen 36. Národní svaz Kolpingova díla

Slavnostní mši svatou bylo v neděli 5. března 2000 v Luque přijato Kolpingovo dílo Paraguay centrálním duchovním Heinrichem Festingem jako 36. národní svaz v Mezinárodním Kolpingově díle. Kolpingovo dílo Paraguay splnilo předpoklad pro založení národního svazu již dříve (předpoklad je alespoň 10 Kolpingových rodin) a v současné době mají 26 založených Kolpingových rodin. Na dalších 30 místech se připravuje založení Kolpingovy rodiny. Ve svém slavnostním kázání v rámci eucharistických svátků poukázal centrální duchovní Heinrich Festing na spiritualitu Kolpingova díla, zvláště na duchovnost Kolpingova díla a zdůraznil význam katolických sociálních svazů pro církve a společnost. Occnil především angažovanost Kolpingova díla Paraguaye při práci s mládeží a v oborech pro-

fesního a dalšího vzdělávání. V poslední době došlo k velkému rozvoji práce s mládeží, což je patrné ve 20 existujících mládežnických skupinách.

Přítomní při oslavách založení byl také delegát Diecézního svazu Kolpingova díla Rottenburg-Stuttgart, partnerský diecézní svaz Kolpingova díla Paraguay. Ten měl možnost navštívit několik místních Kolpingových rodin a seznámit se s některými jejich projekty.

Hubert Tintelott

Exkluzivní rozhovor s národním ředitelem papežského misijního díla

P. Jiří Šlégr

Někdy před rokem jsem se měl možnost seznámit ve Špindlerově Mlýně (tam překrásně je v zimě) s mladým sympatickým knězem Jiřím Šlégrem. Byl jsem si zde zalýžovat s partou kamarádů a v neděli po mši svaté nás přišel Jirka navštívit. "Přišel nás navštívit" je trochu nepřesné, protože jsme bydleli na jeho faře, kde nám poskytl azyl. Při rozhovoru s ním vyšlo najevo, že je zapojen v mnoha aktivitách (na zaneprázdněného kněze až v nezvykle mnoha aktivitách) a mimo jiné se honosí titulem "Národní ředitel papežského misijního díla". Nedávno jsem mu proto položil několik otázek, abych také vám přiblížil osobu tohoto českého misionáře.

Co si máme pod pojmem Papežské misijní dílo představit a jaké jsou jeho úkoly v naší zemi?

Papežské misijní dílo (PMD) je jednou z největších světových organizací, která se systematicky zabývá pomocí misii. Jeho

činnost se dělí do čtyřech základních oblastí - pomoc dětem, podpora kněžského dorostu, šíření víry a zabezpečení kněží, řeholníků a řeholnic v misijních oblastech. Princip činnosti PMD spočívá v tom, že každý, kdo chce z nejrůznějších koutů světa podpořit misijní činnost, přispívá do "společné pokladnice", ze které se potom podle aktuální potřeby spravedlivě rozděluje. Nezáležel v první řadě na tom, kolik člověk dává, ale že chce své srdce otevřít pro potřeby chudých. Každá sebemenší pomoc je jako semínko, ze kterého vyrůstá bohatá úroda. Člověk by si mohl někdy říci, že není natolik bohatý, aby měl ještě na rozdávání, ale myslím, že právě toto by byla ta největší chudoba. Co člověk daruje opravdu s láskou, to mu zůstane jako trvalý vklad do nekonečně štědrých Božích rukou. Díky "sobčuké" éře komunistického režimu, jehož představitelé neumožňovali podporu chudých misijních oblastí, musl po padesáti letech Papežské misijní dílo svoji činnost v České republice budovat v podstatě od začátku. Podle běžné světové praxe se snažíme vybudovat strukturu, která má zastoupení na úrovni diecézí, vikariátů i jednotlivých farností. Spolupracujeme s řeholními institucemi, s nevěřícími, zkrátka s každým, komu není lhostejná situace, ve které se nachází naši přátelé na misiích. Samozřejmě, že celé snažení PMD stojí na duchovních základech, vždyť např. jedna z jeho zakladatelů Paulina Jaricot již na počátku minulého století přišla na svět s myšlenkou živého růžence. Papežské misijní dílo má svoji podporu biskupských konferencí a nun-

ciatur, protože jeho činnost je koordinována generálním sekretariátem v Římě. Mám radost z toho, že se i u nás nachází stále více dobrých lidí, kteří na tomto poli přikládají svou ruku k misijnímu dílu ... vždyť podle posledních biblických zpráv o svou odměnu jistě nepřijdou ...

Jak se mladý kněz jako Ty stane ze dne na den národním ředitelem PMD?

Myslím, že v tom má hlavně asi nejvíce prsty sám Bůh, protože mě by to vůbec nikdy ani nenapadlo. Možná k tomu z mé strany přispělo i to, že jsem strávil 15 měsíců na misiích v Mexiku, kde jsem ve společenství kněží a bohoslovců - Misionářů lásky Matky Terezy -hledal své místo a zakoušel, jaké to je být misionářem. Ani jsem netušil, že za několik let budu moci "misionářovat" u nás a pomáhat spolu s celou naší republikou tam, kde je to nejvíce potřeba. To moje národní ředitelování vznikalo spíše z týdnů na týdny, protože se mě z České biskupské konference zaptali, zdali bych tento úkol na sebe vzal, a potom poslali seznam doplněný o další kandidáty do Říma, kde se o tom rozhodovalo. Za čas mi potom přišlo pozvání na nunciaturu, protože pan nuncius Mons. Giovanni Coppa s arcibiskupem Janem Graubnerem mi oficiálně předávali tento odpovědný úkol.

vou rodinu založit ve Špindlerově Mlýně, ve farnosti, za kterou jsem Pánu Bohu odpovědný. Už jsem delší dobu v kontaktu s lidmi z Kolpingova díla a mohu tak postupně pronikat do celé

Slyšel jsi již něco o Kolpingově díle, které se také mimo jiné angažuje v pomoci lidem ze zemí tzv. "Třetího světa"?

Mám-li říci pravdu, hemčel jsem zatím moc času a příležitostí, abych se hlouběji zajímal o to, jak se Kolpingovo dílo angažuje na misijním poli. Rád se o tom něco bližšího dozvím. Myšlenka tohoto společenství se mi však velice líbí, protože různě po světě vytváří své rodiny. Chceme proto jednu takovou

rodinu založit ve Špindlerově Mlýně, ve farnosti, za kterou jsem Pánu Bohu odpovědný. Už jsem delší dobu v kontaktu s lidmi z Kolpingova díla a mohu tak postupně pronikat do celé škály aktivit a života, který toto společenství přináší ostatním.

Vidíš nějaké konkrétní věci (projekty), na kterých by mohlo PMD a Kolpingovo dílo ČR spolupracovat?

PMD a Kolpingovo dílo určitě najde možnost spolupráce. Napadá mě třeba možnost posílání mladých lidí "na zkušenu" do misijních oblastí celého světa nebo různé jazykové či jiné kurzy, kterých by se mohli lidé účastnit i v naší republice. Misijní pole se nachází v jistém smyslu i u nás a určitě najdeme společnou "řec" v evangelizačních, sportovních, charitativních i jiných aktivitách.

Za rozhovor poděkoval Michael Kubík

Volejbalový turnaj v Šuranech

Šuranský hotel svatého Štěpána v celé kráse své.

V termínu od 5. do 7. května 2000 se uskutečnil ve slovenských Šuranech již IV. ročník Mezinárodního volejbalového turnaje Kolpingových rodin o putovní pohár Kolpingova díla Slovenska. Z původně osmi přihlášených družstev se nakonec turnaje zúčastnilo šest, a to ze Slovenska, Polska a Česka. Mezi zúčastněnými bylo i naše družstvo z KR Žďár nad Sázavou. Na turnaj jsme odjížděli v sobotu v pět hodin ráno a po 340 kilometrech jízdy jsme dorazili půl hodiny před zahájením turnaje, do jeho dějiště. Bylo nás osm statných mužů, včele s nstorem žďárského volejbalu Pepou

Večerou, který se ujal opět své úlohy hravějšího trenéra a kapitána. Letos s námi nejela žádná děvčata, což se v průběhu turnaje ukázalo jako handicap, obzvláště při rozchrávce.

Po srdečném přivítání, kterého se nám dostalo, jsme se pustili do bojů v základní skupině. Zde nás hned na úvod čekal těžký soupeř a to KR Banská Štiavnica 0:2 (18:25, 13:25), která byla nad naše síly. Po tomto ne moc dobrém začátku, ve kterém jsme se rozehráli, jsme hráli druhý zápas z B-týmcm KR Šurany a toto utkání jsme vyhráli 2:0 (25:21, 25:14). Z druhého místa ve skupině jsme postoupili do semifinále a zde jsme narazili na A-tým Šuran. Po strhujícím a nervy drásajícím zápase, který byl plný zvratů a dobré sportovní podívané bylo nakonec úspěšnější družstvo domácích 2:1 (23:25, 25:23, 25:22). Jak sami přiznali měli o jednoho hráče více a tím bylo domácí publikum, které je hnalo k lepším výkonům. náš přemožitel se potom utkal ve finále s družstvem KR Banská Štiavnica. Zde jim však chyběly síly, které ztratili v utkání s námi a po pěkném utkání prohráli. My jako poražení v semifinále jsme nastoupili do utkání o třetí místo s KR Bošany ze Slovenska. V tomto utkání se náš vnitřně zklamaný, ale herně dostatečně rozjetý tým vypořádával ze soupeřem 2:0 (25:8, 25:19) a skončil na bronzovém

Úspěšné družstvo Kolpingovy rodiny Žďár nad Sázavou.

stupínku. Konečné pořadí bylo následující: 1. Banská Štiavnica; 2. Šurany - A; 3. Žďár nad Sázavou; 4. Bošany; 5. Šurany - B; 6. Gdaňsk.

Celý program turnaje se odehrával ve velice přátelské a kamarádské atmosféře. V sobotu byli v odpoledních hodinách zástupci KR přijati u starosty města Šuran Ing. Kamila Bartoviče. Zde měli možnost seznámit se s historií a současností města, obdrželi jsme upomínkové předměty a připili společně na zdar našeho přátelství. Pan starosta od nás obdržel propagační materiály o našem městě a o činnosti KD ČR. Ve večerních hodinách byla v kulturním domě připravena slavnostní večeře a vyhlášení výsledků turnaje. O úvodní slovo a dobrou náladu během turnaje i tohoto večera se staral duchovní přezes Kolpingova díla Polska otec Janusz W. Rckowski. Tohoto progra-

mu se také zúčastnili někteří pozvaní hosté a také sponzoři, kteří se podíleli na přípravě a zabezpečení turnaje. Po této oficiální části začala velice neformální diskotéka. Podle průběhu diskotéky, zájmu o naše hráče a tanečnický, počtu hraných písní pro náš tým a počtu vyměněných kontaktů a navázaných přátelských vztahů, si

dovolují tvrdit, že se tento večer stal oslavou vzájemného přátelství mezi národy a české srdečnosti. O tom svědčilo i množství vzpomínek na naše první setkání před dvěma roky a na to, jak dokázalo naše družstvo bavit ostatní a postarat se o zábavu. To se od nás očekávalo i letos a věřím, že se nám to povedlo. Na tanečním parketu jsme vydrželi až do dvou hodin v noci a to jako jediní v plném počtu.

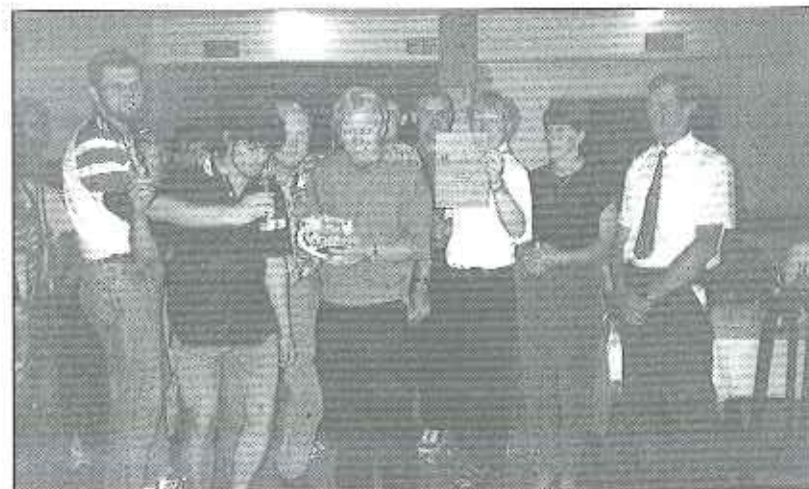
Nedělní dopoledne bylo příležitostí pro duchovní zážitek. Od deseti hodin jsme se účastnili mše svaté v krásném farním kostele sv. Štěpána. Mši svatou sloužil místní mladý kněz a celeburoval otec Janusz z Polska. Ten dokázal svoji strhující promlouvou roztleskat společenství věřících, které bylo početné. Během bohoslužby zpíval chrámový sbor, který byl složen převážně z mladých lidí a po-

zornosti nešla ani půvabná mladá varhannice. Po skončení mše následovalo přátelské setkání na farní zahradě s malým občerstvením a fotografování. Jako všechno má svůj začátek a konec, tak i tento příjemný a zážitky naplněný výlet k našim sousedům skončil. Přátelské rozloučení na závěr bylo opravdu srdečné. Nic na tom neměnil ani fakt, že druhý den se měla Česká republika utkat na mistrovství světa v ledním hokeji se Slovenskem. O přátelském duchu svědčil i výrok jednoho z domácích " Je přece jedno kdo vyhraje MS, nakonec vyhraji přece naši, protože v mém srdci jsme stále jeden národ".

Na závěr bych chtěl vyzdvihnout organizační připravenost domácích, která byla na úrovni. Kolpingova rodina Šurany jistě zaslouží pochvalu od všech zúčastněných za hluboké zážitky z tohoto sportovního setkání a krásné přijetí. Proto vám také přináším krátkou zprávu o tomto krásném městě, kde žijí srdeční lidé a naši přátelé.

ŠURANY jsou vstupní bránou do Nitranské a Žitovské kotliny v Podunajské nížině. První písemný záznam o tomto městě je v listině krále Belu II. - z 3. září 1138. Městečko leží 123 metrů nad mořem a žije zde něco okolo 10 tisíc obyvatel. Je zde pět středních škol a proto je často nazýváno jako město mladých. V roce 1854 zde byl založen nejstarší cukrovar na Slovensku, který je stále ještě v provozu. Ve městě je dvouvěžový farní kostel sv. Štěpána - prvomučedníka, který je velmi krásný a moderní. Zde také jako kněz působil současný metropolita slovenský a arcibiskup bratislavský - trnavské arcidiecéze, Jeho Excellence Ján Sokol. Šuranský region měl a má své historické, kulturní a duchovní dědictví, svůj folklór a tradice. Je proto dobrým místem pro turistické vyžití a nachází se zde také termální koupaliště.

Pro zpravodaj Kolpingova díla ČR zapsal Ladislav Harry Bárta

Vernisáž v Kunštátě

Na víkend 14.-16.dubna 2000 připravila Kolpingova rodina Kunštát ve své klubovně prodejní výstavu obrazů malířky Jany Hejlové. Výstava byla zahájena v pátek v 19 hodin kulturním programem. Mimo jiné zde velmi pochvalně o výstavě promluvil starosta města Kunštátu pan Lumír Krámpal.

Na stovku obrazů a prokresch, doplněných citáty klasiků a úryvky z Bible si za tři dny prohlédlo asi 250 návštěvníků.

Alois Havelka

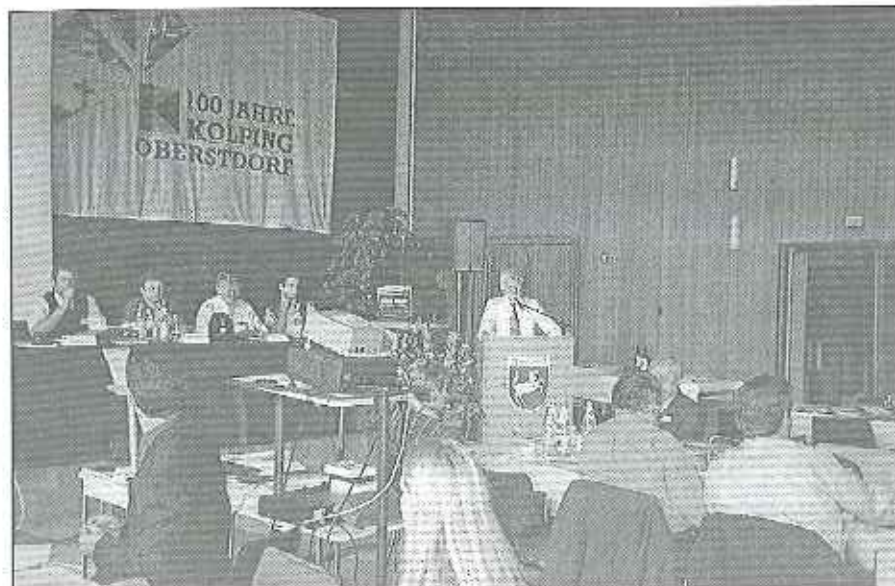
DEKUJI ZA PĚKNÉ PROSTORY K MĚ VÝSTAVĚ
I ZA KRÁSNÉ CHVÍLE, KTERÉ JSEM MOHLA
S VÁMI STRÁVIT V PÁTEK, SOBOTU I NEDĚLI.

Jan

Duchovní obnova v KR Kunštát

V době před Velikonocemi zavítal do Kunštátu na pozvání místní Kolpingovy rodiny duchovní správce Kolpingova díla ČR Otec Tišek. Zdejší věřící projeví zájem o uspořádání předvelikonoční duchovní obnovy. Šlo o dvoudenní akci, která probíhala v klubovně KR Kunštát na místní faře a již se zúčastnilo asi 40 - 50 věřících. Otec Tišek měl tak možnost promluvit mimo jiné také s mládeží, která se připravuje na přijetí svátosti biřmování.

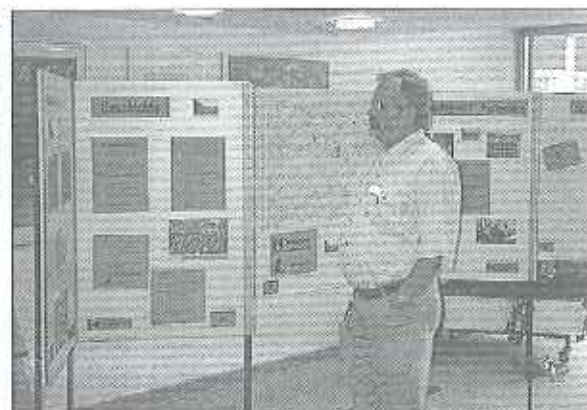
Diecézní shromáždění Kolpingova díla Augsburg v Oberstdorfu

V sobotu 6. května 2000 se v nejnižším místě Německa v překrásném městečku Oberstdorf (znají ho především sportovní fanoušci z každoročních závodů ve skocích na lyžích) konalo shromáždění Kolpingových rodin této diecéze. Většinou je místem jeho konání Augsburg, ale letos byla učiněna výjimka vzhledem k tomu, že místní Kolpingova rodina v Oberstdorfu slavila výročí 100. let založení.

Expozice Kolpingova díla České republiky byla umístěna v před-sálí a dokumentovala historii spolupráce KD ČR a Diecézního svazu Augsburg.

Protože tento Diecézní svaz udržuje také čilé mezinárodní kontakty (podporuje Kolpingovo dílo v Indii, Maďarsku, Jihoafrické republice a České republice) byli na toto setkání pozváni také zástupci

V rámci diecézního shromáždění měla své setkání také mládež tohoto svazu.

KD ČR. Za Centrální svaz se ho zúčastnil Michael Kubík a dále byl pozván Rastislav Czvalinga z KR Praha 8. Oba dva se totiž již mnoho let věnují prohlubování přátelských vztahů především mezi mládeží z ČR a augsburské diecéze.

Jednání začalo v 10.00 hodin přivítáním všech delegátů a zahraničních hostů. Proslovy přednesli starosta Oberstdorfu a předseda KR Oberstdorf. Řízení shromáždění se ujal diecézní předseda Erwin Fath, který dal hned v úvodu prostor pro dotazy účastníků, které byly zodpovězeny na samém

Závěrečnou pobožnost sloužil diecézní duchovní P. Josef Hosp.

konci sobotního programu.

Poté došlo na jakýsi rámcový průřez z loňské činnosti Diecézního svazu, kde byly pomocí diapozitivů připomenuty hlavní loňské akce jako např. "Frauentag" (setkání žen aktivně působících v Kolpingových rodinách) nebo "Diözesanwallfahrt in Höchstädt" (Diecézní pout').

Poměrně obsáhlou částí dopoledního programu byla Zpráva o hospodářské činnosti.

Dále následoval poměrně náročný bod programu - bavorská národní specialita "pečené vepřové koleno, knedlík a zeli".

Po tomto poledním občerstvení přišel na řadu jeden ze stěžejních bodů programu a to "Mezinárodní práce". Během panelové diskuse se měli zájemci možnost dozvědět informace o již dlouholetých kontaktech mezi Kolpingovým dlem ČR a Diecézním svazem Augsburg, o akcích pro mládež, které se za tu dobu uskutečnily a o přátelských vztazích, které se podařilo navázat. Přítomným zástupcům německých Kolpingových rodin byl tlumočen zájem mnoha KR z České republiky o spolupráci

a navázání partnerských vztahů. Rastfa Czvalinga mluvil pak především o aktivitách KR Praha 8 (Azylový dům v Praze 8 a Dům sv. Vintře na Dobré Vodě) a Michael Kubík a Robert Poss (zástupce KR Höchstädt - partnerské rodiny Žďárské KR) mluvili o konkrétním příkladu spolupráce mezi našimi Kolpingovými rodinami a poukazovali na přínos, který takoveto partnerství přináší.

Protože již bylo pozdní odpoledne, dostaly se na řadu odpovědi na dotazy z KR různé další informace. Úplný závěr samotného sobotního jednání měl v režii diecézní duchovní P. Josef Hosp, který v místním kostele sloužil pro účastníky jednání pobožnost na poděkování za úspěšný průběh

setkání i za celý uplynulý rok v životě Diecézního svazu Augsburg.

Ve 20.00 hodin potom začínal slavnostní večer Kolpingovy rodiny Oberstdorf, který byl plný bavorských národních písní, bavorského piva, švédských stolů a volné zábavy. V předsálí si všichni přítomní mohli prohlédnout nástěnky, na kterých byly zajímavé historické fotografie přibližující stoletou historii Kolpingovy rodiny.

Celkově lze říci, že tato cesta byla jistě prospěšná. Doufám, že jsme zde zanechali sympatický dojem a že naše cesta přinese nějaké konkrétní výsledky v podobě prohloubení již dnes výborných vztahů.

Michael Kubík

Kolpingova rodina Höchstädt podporuje svoji partnerskou KR Žďár nad Sázavou

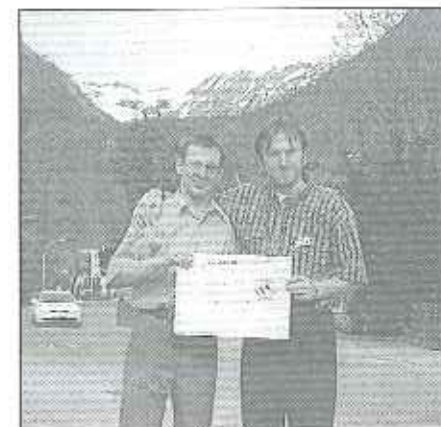
Během Diecézního shromáždění Kolpingova díla Augsburg došlo k srdečnému setkání (což dokládá obrázek) členů dvou partnerských Kolpingových rodin. Z bavorského Höchstädtu to byl Robert Poss se svojí manželkou Sonjou a ze Žďáru nad Sázavou Michael Kubík.

Popovídali jsme si o tom co je v našich KR nového od našeho posledního setkání, které proběhlo před dvěma měsíci. Informoval jsem o úspěšné Pašijové hře, ve které se angažovalo mnoho členů KR Žďár. Vzhledem k tomu, že KR Höchstädt má také divadelní geny máme k sobě i po této stránce velmi blízko. I když nutno objektivně přiznat, že divadelní tradice je v Höchstädtu nepoměrně starší, datuje se totiž již od roku 1870!

Naše vzájemná spolupráce se datuje od roku 1993 a během této doby proběhlo mnoho společných akcí jak v Německu tak

u nás ve Žďáře. Höchstädtští nás po celou tu dobu podporují nejen ryzím a opravdovým přátelstvím, ale také finančně. Čehož důkazem je peněžitý dar, který nám právě v těchto dnech prostřednictvím Roberta předala.

Michael Kubík

Vínečko bílé, kdo tě pít bude ...

Nedávno ustavená pracovní skupina v rámci Kolpingova díla ČR, která se bude zabývat zintenzivněním práce s mládeží, si připsala na vrub první úspěšně zvládnutou akci. Šlo o setkání mládeže z Kolpingových rodin v Dyjákovickách, kde členové místní Kolpingovy rodiny připravili velmi pěkný program pro mladé lidi, kteří se zdrcemli v sobotu 13. května sejit. Všechny Kolpingovy rodiny byly s dostatečným předstihem o setkání a jeho programu informovány a přesto o něj projevila zájem pouze KR Žamberk a KR Žďár nad Sázavou.

Celkem 13 mladých z těchto KR se tedy sešlo společně s přáteli z KR Dyjákovický v sobotu odpoledne v Příměticích u Znojma, kde se nachází světová rarita mezi vinnými sklepy tzv. Křížový sklep. Jde údajně o druhý největší sklep takového druhu na světě (větší je prý jen v Jihoafrické republice). Dozvěděli jsme se něco z historie tohoto sklepa, něco o současném stavu vinařství v

tomto kraji, ochutnali jsme několik druhů vína a už jsme uháněli směrem Chvalovice.

To je obec kde má vinný sklep předseda KR Dyjákovický Zdeněk Zábajník a kde bylo již vše připraveno pro posezení u táboráku. Nyní bych si dovolil jmenovat některé dobrodince, kteří se obzvláště zasloužili o skvělou atmosféru večera. O

zahnání hladu se postarala Jana Zábajníková, která ještě s dalšími pomocníky připravila báječnou masovo-zeleninovou směs, která se na obrovské pánvi připravovala na ohni a se kterou Franta Maňura pořád míchal a mí-

Libor Kubík se svojí harmonikou, věrnou to družkou, provázející ho na všech cestách této země.

Franta Maňura právě odložil liverlačku u příjiti svým domácím vínem.

chal. O zahrání žizně se pro změnu postaral Zdeněk Zábajník, který dal k dispozici vno ze své úrody a také soudek piva zn. Hostan s fungující pipou (vtipná poznámka, kterou pochopí pouze hokejisté z KR Dyjákovický). No a v neposlední řadě o dobrou náladu se staral Libor Kubík s tahací harmonikou, Jéňa Vaněk a Ondřej Jäger s kytarou a samo-

Poněkud rozespálý Zdeněk Zábajník se svým synem. Foto z nedělního rána.

zřejmě jedni z nejlepších bavičů, kterými Kolpingovo dílo ČR disponuje - Pavel Gaston Bárta se svoji celovečerní imitací Bolka Polívky a Václav Filip s vtipnou půlnoční pantomimicko-pohybovou vložkou. Uprostřed této báječné atmosféry plné povídání, legrace a zpívání si každý mohl od ohně odskočit schladit hlavu do sklípku Zdeňka Zábajníka nebo Jéňa Vaňka, kde se člověk dozvěděl spoustu zajímavého o víně, jeho pěstování, ošetřování a doslova hýčkání.

Ani nevím jak se to seběhlo, ale na jednu bylo půl třetí ráno, ohně dohasínal, Franta Maňura pořádku míchal masovou směsí, Vašek Filip spal, vedle něj někdo hrál na kytaru a než by nějakou držel v ruce a tak jsme usoudili, že je čas jít na kutě. Přistřeší nám nabídnul P. Jiří Bradáč, který je farářem v Dyjákovickách. Zde na faře jsme složili hlavy a okamžitě usnuli.

Druhý den ráno museli žamberáci kolem 9 hodiny zvednout kotvy, aby stihli ve Znojmě vlak a do večera se nějak k těm polským hranicím dopravili. Zůstali jsme tedy už jen my ze Žďáru, kteří jsme se zúčastnili mše svatě v 11.00 hodin a po ní jsme chtěli vyjet domů. Jenže ouha!

Václav Filip se připravuje na svůj půlnoční výstup.

Pohostinnost lidí tohoto kraje (obzvláště členů Kolpingovy rodiny) nefunguje pouze v pracovních dnech, ale také ve dny pracovního klidu. Takže místo do Žďáru jsme se vydali do sklípku pana Pekára, který nás odchytil hned po mši a pustil nás až někdy ve 14.00 hodin. Mezitím jsme v jeho sklepě ochutnali spoustu výborného vína, několik litrů jsme dostali ještě na cestu a shodli se na tom, jak je ten život uspěchaný a jak všechno co člověka tíží z něj u dobrého vína s dobrými přáteli ve sklípku spadne.

Po rozloučení s panem Pekárem a jeho manželkou jsme se ještě jednou vypravili do Chvalovic na místo věřejšího činu. Tady se totiž opět sešlo několik ro-

din tentokrát s malými dětmi, které zde dováděly, opékaly párky a očividně se dobře bavily. Jejich rodiče pro změnu ladili televizi, aby zde uprostřed hvozdů mohli sledovat finále mistrovství světa v hokeji!

To už jsme se ale opravdu rozloučili se všemi, kteří připravili tento skvělý víkend a je na nás, abychom jim jejich námahu a péči oplatili. Globálně vzato se tento podnik vydařil na výbornou, všichni účastníci byli spokojeni a doufám, že takovýchto akcí, při kterých se členové Kolpingových rodin nejlépe navzájem poznají, se v budoucnu zúčastní ještě větší množství mladých lidí.

Michael Kubík

Přístřeší nám nabídnul P. Jiří Bradáč, který je farářem v Dyjákovických.

Vpád Pasovských

Návštěva zástupců Diecézního svazu Kolpingova díla z německého Pasova ve Žďáře nad Sázavou

První nesmělé kontakty mezi Kolpingovým dílem ČR a Diecézním svazem KD (dále jen DS KD) Pasov proběhly již před několika lety, ale teprve v poslední době dochází k plánovaní intenzivnější spolupráce.

Na podzim loňského roku se sešli zástupci obou svazů v Pasově, aby se zde lépe poznali, informovali se o aktivitách Kolpingova díla v ČR a v diecézi Pasov a domluvili nějaké konkrétní aktivity do budoucna.

První z těchto aktivit měla být návštěva členů DS Pasov ve Žďáře nad Sázavou u příležitosti zdejší pouti na Zelené hoře. A tak se také stalo. V sobotu 20.května přijeli pasovští v tomto složení :

Alfons Gürtner, místopředseda Diecézního svazu Pasov,

Hildegard Forster, členka představenstva DS Pasov,

Harald Binder, vedoucí Kolpingova vzdělávacího centra Pasov

Alfons Bachmaier, člen představenstva KR Arnstorf

Wilfried Schätz, člen představenstva KR Arnstorf.

Jejich věkový průměr bych odhadoval okolo 45 let, ale vitalita a skvělá nálada, kterou si přivezli je činila o 20 let mladšími. Po ubytování v Kolpingově domě jsme se s našimi hosty hned vypravili do města, protože vypadali čerstvě a navíc času nebylo nazbyt. Naše první kroky nemohly směřovat

nikam jinam než na Zelenou horu do poutního kostela sv. Jana Nepomuckého. Odtud jsme se vypravili do nedalekého žďárského zámku, který v dávných dobách sloužil jako klášter mnichů cisterciáků a který je v současné době domovem pana hraběte Radslava Kinského, který jej dostal zpět do vlastnictví po roce 1989. Díky tomu je dnes tento objekt průběžně opravován a slává se cílem cesty mnoha turistů, kteří se rozhodnou navštívit Žďár nad Sázavou. Po tomto výletu po žďárských pamětihodnostech jsme nemohli opomenout navštívit pouťové atrakce, kterých sem jezdí rok od roku více a které neodmyslitelně patří ke Žďáru těchto dnů. Na "centrifugu" jsme sice naše hosty nenalákali, ale zato jim zachutnaly všelijaké pouťové speciality jako opékaná klobása s pivem, cukrová vata, langoše nebo korbáčky. Po tomto nášupu jsme se raději již vydali na cestu zpět. Tou dobou se sice již stmívalo, ale přesto naši hosté neodmíli

pozvání k výstupu na 54 metrů vysokou věž kostela sv. Prokopa, který stojí v těsné blí-

zkosti Kolpingova domu. Stoupali jsme po strmém dřevěném schodišti osvěceném pouze jednou baterkou a připadal jsem si jako Jan Tleskač, když vystupoval na zvoni-

nici kostela sv. Jakuba ve Stínadlech. Pouze s tím rozdílem, že se kolem nerozléhala temná píseň Vontů, ale bavorština provázená výbuchy smíchu dobře naložených pasovských přátel, pro které v jejich letech znamenal tento výstup složení bobřika mrštiností. Nádherný výhled na celé město spojený s vyprávěním o vzniku Žďáru nad Sázavou byl pro ně jistě odměnou za vynaložené úsilí. Pak jsme se již ale přesunuli do jídelny v Kolpingově domě, kde byla připravena večeře. Během ní a po ní byl prostor pro povídání si o všem možném. O činnosti Kolpingova díla u nás a v diecézi Pasov, o další společné akci tentokrát v Pasově a o mnohém dalším.

Druhý den byla neděle a v ten den se konala ve Věžnici poutní mše svatá v kapli bl. Adolpha Kolpinga. Vzali jsme tedy naše německé hosty s sebou, aby také oni viděli jedinou kapli v České republice, která je zasvěcena našemu zakladateli Adolphu Kolpingovi. Při mši svaté stál Alfons Gürtner na jedné straně oltáře s praporem DS Pasov a na straně druhé Michael Kubík

s vlajkou KD ČR. To bylo sice pro místní věřící nezvyklé, ale současně také milé ges-

to symbolizující přátelství mezi členy Kolpingova díla z Německa a České republiky. Po mši svaté a po malém občerstvení byl již čas na rozloučení. Naši hosté vypadali velmi spoko-

jeně a jak sami říkali, rádi by přátelské kontakty mezi námi ještě více prohlubovali. S přáním šťastného návratu domů jsme se tedy rozloučili a popřáli si brzké shledání.

Michael Kubík

Noví čeští biskupové

Papežem Janem Pavlem II. byli při příležitosti Národní pouti do Říma oznámena jména nových českých biskupů. Jmcnování nových biskupů odůvodnil mluvčí kongregace diecézní správy kardinál Mussolinno Cattanni faktem, že současní čeští biskupové jsou natolik přetíženi, že nejsou schopni řádně plnit své závazky. Jmcnování byli:

P. Daniel Herman - dosavadní mluvčí ČBK

P. Aleš Opatrný - ředitel PSAP

P. Karel Simandl - generální sekretář ČBK

Redakci Magazínu ChristNet.cz se podařilo s výše jmcnovanými natočit exkluzivní rozhovor, který v plném znění otiskujeme.

Překvapilo vás vaše jmenování?

P. Herman: "O svém jmenování jsem se dozvěděl ze zpráv Magazínu ChristNet.cz. Je to paradoxní, ale pro naši republiku je typické, že se důležité informace dovidíte až z médií."

P. Opatrný: "Dalo se to čekat. Léta se za to modlím, všem návštěvníkům situ ChristNet.cz bych chtěl vzkázat: "Věřte v sílu modlitby!"

P. Simandl: "Ne, v Plzni je to už hotová věc, těším se na své nové působíště."

Co očekáváte od své funkce?

P. Herman: "Chci podpořit mladé projekty v mediální oblasti. Sám nyní pronikám do tajemství internetu a vidím v něm budoucnost církve. Na pražské teologické fakultě jsme na školní rok 2000/2001 angažovali pro výuku ASP známého internetového odborníka Jana Ficala."

P. Opatrný: "V této věci jsem velmi opatrný."

P. Simandl: "Místo mčšního vína se pokusím v Plzni prosadit mešní Prazdroj."

Co chcete změnit ve své diecézi?

P. Herman: "Podobně jako firma Ford i my dáme všem našim věřícím počítač a připojení na internet zdarma. Někteří svátosti budou k dispozici i v on-line podobě. Správcem diecézní sítě bude P. Bestovský. Věřím, že evangelizace po síti má budoucnost, vždyť i apoštolové měli své síť."

P. Opatrný: "Změny budou, ale musíme postupovat velmi opatrně."

P. Simandl: "Plzeň čeká kompletní reorganizace diecéze. Všechny farnosti budou obsazeny minimálně dvěma kněžními a kostely budou plné lidí."

Čtete Magazín ChristNet.cz?

P. Herman: "Několikrát denně, obzvláště vyhledávám články Jirky Špačka, Toma Skácela a Lucky Vlácilové."

P. Opatrný: "Již jsem o tom něco slyšel, ale na internetu je spousta různých záludných věcí, člověk musí být opatrný."

P. Simandl: "To je ten podnik, kde pracuje ten známý překladatel Martin Moštěk? Tak v tom případě je to záruka rychlých a bezchybných překladů. Jeden z mých prvních kroků ve funkci biskupa bude, že mu ve Vatikánu zařídím dobré pozorovací místo a na náklady diecéze mu vybavím náležitými technickými prostředky."

Redakce Magazínu ChristNet.cz děkuje nově jmenovaným biskupům za exkluzivní rozhovor a přeje jim mnoho štěstí a spoustu splněných předsevzetí.

Berte prosím v potaz datum vydání:

1.4. Děkujeme.

Copyright ©

Sdružení ChristNet.cz 2000

Prázdninové aktivity Kolpingova díla ČR pro děti a mládež

<p>1. – 8.7.2000
Bukovec u Horšovského Týna
(tábor pro děti
ve věku 10–15 let)
KR Starý Plzenec</p>	<p>29.7. – 4.8.2000
Pastviny v Orlických horách
(tábor pro děti 6 – 14 let)
KR Velká Bíteš</p>
<p>9. – 23.7.2000
Starý Plzenec (tábor pro děti do
10 let – 2 turnusy)
KR Starý Plzenec</p>	<p>31.7. – 7.8.2000
Dobrá Voda
(setkání česko–německé mládeže)
KR Dobrá Voda u Hartmanic</p>
<p>15. – 22.7.2000
Žďár nad Sázavou
(tábor pro děti 6 – 14 let)
KR Měřín</p>	<p>30.7. – 6.8.2000
Wicmar, Německo
(česko–německý tábor pro mládež
ve věku 15 – 18 let)
Centrální svaz KD ČR</p>
<p>16. – 29.7.2000
Svratka (tábor pro děti 6 – 14 let)
Centrální svaz KD ČR</p>	<p>6. – 19.8.2000
Dahlen, Německo
(česko–německý dětský tábor)
KR Praha 8</p>
<p>22. – 29.7.2000
Baldovec pod Kojálem
(tábor pro děti 6 – 14 let)
KR Kunštát</p>	<p>21. – 27.8.2000
Záseka
(táborový pobyt pro peer aktivis-
ty)
Centrální svaz KD ČR</p>
<p>22.7. – 5.8.2000
Žďár nad Sáz. (tábor pro děti 6 - 14
let)
KR Žamberk</p>	<p>28.8. – 3.9.2000
Žďár nad Sázavou
(setkání česko–německé mládeže)
Centrální svaz KD ČR</p>
<p>29.7. – 5.8.2000
Braşov, Rumunsko
(mezinárodní tábor mládeže)
Centrální svaz KD ČR</p>	

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla ČR
náměstí Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sázavou, tel./fax: 0616/620 207, 219 07
e-mail: kolping@kolping.cz, www.kolping.cz